

Dialog de toamnă

Nicu Hăloiu

Dialog de toamnă

...

Mi-a șoptit o rămurea
-Uite, vine toamna mea,
Frunza mi se-ngălbeneste
Este smulsă-apoi de vânt,
Cade-agale pe pământ
Și-acolo jos, putrezește!

...

Și după toamnă-mi vine iarna,
Ce-și face din gheață goarna,
O iarnă albă, rece, grea,
Ce mă umple de tristețe,
Că-mi fură din frumusețe,
Cu dansul fulgilor de nea!

...

Tu, ce faci cu toamna ta?
Mă-ntreabă mica rămurea.
-Eu, ce crezi că pot să fac?
Culeg rodul vieții mele,
Cultivat de mult în stele,
Mă bucur că iubesc și tac!

...

-E toamnă și-n iubita ta?
Mă-ntreabă mica rămurea.,
Că eu cu toamna nu mă-mpac,
-E-adevărat, și-n ea e toamnă,
Dar iubita mea e-o doamnă,
Mă bucur c-o iubesc și tac!